

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 30. maj 2012

/ J.nr. 2012 - 3790

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 23. maj 2012 følger hermed social- og integrationsministerens svar på spørgsmål nr. 7 til L 157: Forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven, retsplejelove og lov om Det Centrale Personregister (Ændringer om følge af evalueringen af forældreansvarsloven).

Spørgsmål nr. 7:

"Ministeren bedes kommentere den vedlagte anonymiserede henvendelse."

Svar:

Jeg finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag.

Generelt kan jeg dog i anledning af henvendelsen oplyse, at det er et grundlæggende princip i forældreansvarsloven, at et barn har ret til to forældre. Et barn har derfor ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos, jf. forældreansvarslovens § 19. Hvis der er uenighed om omfanget og udøvelsen af samvær, kan statsforvaltningen efter anmodning træffe afgørelse herom og fastsætte de nødvendige bestemmelser i forbindelse hermed, jf. forældreansvarslovens § 21, stk. 1.

Et andet grundlæggende princip i forældreansvarsloven er, at alle afgørelser skal træffes efter, hvad der er bedst for barnet, jf. forældreansvarslovens § 4. Der skal således foretages en konkret og individuel vurdering af det enkelte barns forhold, herunder barnets egen indstilling sammenholdt med den viden og det erfaringsgrundlag, der i øvrigt foreligger eller kan bibringes sagen.

Selvom det er lovens udgangspunkt, at barnet har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos, er der dog tilfælde, hvor det må antages, at det vil være bedst for barnet, at der ikke er samvær. Efter forældre-

ansvarslovens § 21, stk. 4, er det således muligt at afslå at fastsætte samvær eller at ophæve et aftalt eller fastsat samvær.

Sager om afslag på eller ophævelse af samvær er oftest komplicerede sager med et højt konfliktniveau med alvorlige konsekvenser for de involverede. En afgørelse om afslag på eller ophævelse af samvær vil derfor normalt kræve en særlig grundig sagsoplysning og en særlig opmærksomhed på at belyse barnets perspektiv, jf. forældreansvarslovens § 34, og synliggøre barnet i sagsbehandlingen.

En bopælsforælders påstand om ophævelse af eller afslag på samvær på grund af, at samværsforælderen har udøvet vold over for barnet, bopælsforælderen eller et andet medlem af den husstand, hvor barnet dagligt opholder sig, bør altid føre til, at statsforvaltningen iværksætter nærmere undersøgelser af sagen.

Statsforvaltningen skal, når den modtager en anmodning om ophævelse eller suspension af samværet begrundet i en påstand om vold, hurtigst muligt – og helst inden næste samvær – tage stilling til, om der er grundlag for at træffe en midlertidig afgørelse om suspension af samværet, mens sagen undersøges. Der vil som udgangspunkt ske suspension af samværet, hvis påstanden om vold er tilstrækkelig underbygget, f.eks. i form af anmeldelse til politiet, underretning til kommunen, skadestuerapport eller krisecentererklæring.

Foreligger der dokumentation for, at samværsforælderen har udøvet vold over for barnet, bør en anmodning om afslag på eller ophævelse af samvær altid imødekommes.

I sager med højt konfliktniveau vil belysningen af barnets perspektiv ofte ske ved en børnesagkyndig undersøgelse. Ved en sådan undersøgelse belyses familiesituationen som helhed, hvilket bl.a. vil sige både bopæls- og samværsforælders forhold. Undersøgelsen skal endvidere fungere som en slags "budbringer" for barnet og videregive barnets synspunkter.

Med det fremsatte ændringsforslag til forældreansvarsloven tydeliggøres endvidere muligheden for at gennemføre undersøgelser, der fokuserer på forældres evne til at varetage omsorgen for barnet.

Karen Hækkerup

/ Malene Vestergaard